

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 74.718 van 29 juni 1998
in de zaak A. 76.275/X-7853.**

In zake : 1. Karla VUYTS,
2. Antonette POTS,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat L. HILLEN,
kantoor houdende te 1040 BRUSSEL,
Louizalaan 287

tegen :

1. de gemeente LIEDEKERKE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. PEETERS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Brederodestraat 13,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. VAN BEVER,
kantoor houdende te 1850 GRIMBERGEN,
Pastoor Woutersstraat 32, bus 7.

tussenkommende partij :

de n.v. FRIMAU,
die woonplaats kiest bij
Advocaten M. BOES en W. MERTENS,
kantoor houdende te 3580 BERINGEN,
Scheigoorstraat 5.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Karla VUYTS en Antonette POTS op 6 november 1997 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 6 augustus 1997 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Liedekerke waarbij aan de n.v. FRIMAU de bouwvergunning wordt verleend voor het "verbouwen van een winkel + woning tot winkel + appartementen" op een perceel gelegen te Liedekerke, Opperstraat-Molenstraat, kadastraal bekend Sectie C, nr. 507 z;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur C. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 17 april 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 mei 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. HILLEN, die verschijnt voor verzoeksters, van Advocaat P. PEETERS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaten W. MERTENS en T. LAMBERT, die verschijnen voor de tussenkomende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur C. BAMPS, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998, in haar andersluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de n.v. FRIMAU met een verzoekschrift van 28 november 1997 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat eerste verzoekster verklaart eigenares te zijn van een woning gelegen te Liedekerke,

Molenstraat, nr. 6, kadastraal bekend Sectie A, nr. 508 D2; dat het perceel waarop deze woning werd gebouwd, volgens voornoemde partij rechtstreeks paalt aan het perceel, eigendom van de tussenkomende partij;

Overwegende dat tweede verzoekster verklaart eigenares te zijn van een woning gelegen te Liedekerke, Molenstraat nr. 4, kadastraal bekend Sectie A, nr. 508 S; dat volgens tweede verzoekster deze eigendom rechtstreeks paalt aan het perceel, eigendom van de tussenkomende partij;

Overwegende dat het perceel, eigendom van de tussenkomende partij, gelegen is te Liedekerke, aan de hoek van de Opperstraat en de Molenstraat, kadastraal bekend Sectie C, nr. 507 Z;

Overwegende dat volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 maart 1977, voornoemd perceel gelegen is in woongebied (kaartblad nr. 30/4 der bestemmingsgebieden); dat het perceel tevens is gelegen binnen het beheersingsgebied van een bijzonder plan van aanleg nr. 1, "Centrum", genoemd, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 5 juni 1957;

Overwegende dat op 26 juli 1993 de tussenkomende partij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Liedekerke om een afwijking heeft verzocht van voormeld bijzonder plan van aanleg; dat de gevraagde afwijking betrekking had op een vergroting van de bouwdiepte en op een verhoging van de kroonlijsthoogte van het hoofdgebouw; dat op 24 augustus 1993 de bouwaanvraag werd ingediend; dat op 8 oktober 1993 de gemachtigde ambtenaar enkel zijn akkoord heeft gegeven voor wat de gevraagde afwijking van de bouwdiepte van het hoofdgebouw betreft; dat op 17 januari 1994 het

college van burgemeester en schepenen de bouwvergunning heeft geweigerd;

Overwegende dat op 14 februari 1994 de tussenkomende partij tegen voornoemde weigeringsbeslissing beroep heeft ingesteld bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant; dat bij gebrek aan kennisgeving van de beslissing van de bestendige deputatie, de tussenkomende partij beroep heeft ingesteld bij de Vlaamse Regering; dat bij besluit van 30 januari 1995, de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden dit beroep heeft verworpen;

Overwegende dat op 3 juli 1996 de tussenkomende partij een nieuwe bouwaanvraag heeft ingediend bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Liedekerke voor "het verbouwen en bouwen van appartementen"; dat op 17 juli 1996 het college van burgemeester en schepenen de bouwvergunning heeft verleend; dat de gemachtigde ambtenaar op 13 augustus 1996 de bouwvergunning heeft geschorst, vermits zij niet in overeenstemming was met het bijzonder plan van aanleg, wat de hoogten en het aantal verdiepingen van de gebouwen en wat het dak van het hoofdgebouw betreft; dat het college van burgemeester en schepenen bij besluit van 28 augustus 1996 zijn besluit van 17 juli 1996, houdende toekenning van de bouwvergunning, heeft ingetrokken;

Overwegende dat op 29 november 1996 de tussenkomende partij een derde bouwaanvraag heeft ingediend, voor "het verbouwen van winkel en woning tot winkel en appartementen"; dat op 4 december 1996 het college van burgemeester en schepenen de bouwvergunning heeft verleend; dat op 20 december 1996 de gemachtigde ambtenaar deze bouwvergunning heeft geschorst, met de volgende redengeving :

"de achtergevel werd in de strook voor aanhorigheden voorzien tot een hoogte van 8,55 m terwijl het B.P.A volgens art. 18 slechts 3,25 m hoogte toelaat";

dat op 21 januari 1997 de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening voornoemd besluit van 4 december 1996 heeft vernietigd;

Overwegende dat op 3 februari 1997 de tussenkomende partij opnieuw een afwijking heeft aangevraagd van voormeld bijzonder plan van aanleg bij het college van burgemeester en schepenen, voor wat de bouwdiepte op de verdieping betreft, met name 12 m in plaats van 8 m;

Overwegende dat op 6 maart 1997 de tussenkomende partij een vierde bouwaanvraag heeft ingediend "voor het verbouwen van winkel en woning tot winkel en appartementen", met een afwijking wat de diepte van het hoofdgebouw betreft;

Overwegende dat op 8 maart 1997 het college van burgemeester en schepenen aan de gemachtigde ambtenaar een vraag tot afwijking heeft gericht, die als volgt is gemotiveerd :

"Overwegende dat de gevraagde afwijking betrekking heeft op de bouwdiepte van het hoofdgebouw en wel van 8 meter tot 12 meter over een breedte van ongeveer 9 meter langs de Opperstraat en ongeveer 3 meter langs de Molenstraat;

Overwegende dat het bijzonder plan van aanleg voor alle percelen een bouwdiepte voor het hoofdgebouw voorziet van 12 meter zowel langs de kant van de Opperstraat als langs de kant van de Molenstraat;

Overwegende dat de aanvraag geen bestemmingswijziging tot gevolg heeft doch enkel een gedeeltelijke wijziging van de zone voor aanhorigheden tot zone voor hoofdgebouw";

Overwegende dat verzoeksters bij aangetekende brieven van 11 en 12 maart 1997 hun bezwaren ter kennis hebben gebracht van het college van burgemeester

en schepenen van de gemeente Liedekerke; dat deze bezwaren samengevat betrekking hebben op de beweerdte miskenning van de artikelen 5, 16 (in fine), 18 en 20 van het bijzonder plan van aanleg;

Overwegende dat wat voornoemde op 8 maart 1997 gevraagde afwijking betreft, eerste verzoekster er in haar bezwaarschrift onder meer op wijst dat "indien (...) de bouwvergunning conform de aanvraag wordt verleend, (...)haar) tuin gedeeltelijk (wordt) begrensd door een (verboden) blinde muur en gedeeltelijk door een omvangrijk gebouw met meerdere flats, waarvan er minstens 6 een direct uitzicht zouden hebben op (haar) woning (met name de belangrijkste leefruimtes zoals keuken, eetplaats en zitkamer) en (op haar) tuin (,dat) niet alleen (...) daardoor (haar) privacy op ernstige wijze (zou) worden geschonden, maar (...) bovendien het grootste gedeelte van het zonlicht uit (haar) woning en (...) tuin worden afgenomen"; dat tweede verzoekster in dat verband in haar bezwaarschrift betoogt dat "indien enige afwijking wordt toegestaan (...) de achterkoer van (haar) woning volledig begrensd (wordt) door een blinde muur (, zodat) niet alleen (...) het zonlicht uit (haar) woning en koer wordt afgenomen maar ook het uitzicht vanuit (haar) woning en koer in belangrijke mate (wordt) belemmerd";

Overwegende dat bij aangetekende brieven van 2 mei 1997 het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Liedekerke de ingediende bezwaren heeft weerlegd;

Overwegende dat op 1 augustus 1997 de gemachtigde ambtenaar heeft beslist dat de aanvraag tot afwijking van het bijzonder plan van aanleg mogelijk is, "daar er fundamenteel geen wijziging van bestemming optreedt, de algemene strekking van het B.P.A niet wordt geschaad en behouden blijft en tot slot de gevraagde

afwijking de goede ruimtelijke ordening van het gebied niet in het gedrang brengt";

Overwegende dat op 6 augustus 1997 het college van burgemeester en schepenen aan de tussenkomende partij de bouwvergunning heeft verleend voor "het verbouwen van winkel + woning tot winkel + appartementen" op een perceel gelegen te Liedekerke, Opperstraat-Molenstraat, kadastraal bekend Sectie C, nr. 507 z";

Overwegende dat bij aangetekend schrijven van 30 september 1997, eerste verzoekster, aan het gemeentebestuur van de gemeente Liedekerke heeft gevraagd, om een kopie over te maken "van het B.P.A Liedekerke "Centrum", goedgekeurd bij koninklijk besluit van 5 juni 1957, het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Liedekerke waarbij een bouwvergunning werd verleend aan de n.v. FRIMAU, (en) het advies van de gemachtigde ambtenaar betreffende het toekennen van een afwijking op de voorschriften van het B.P.A Liedekerke "Centrum";

Overwegende dat in voornoemd aangetekend schrijven eerste verzoekster heeft verwezen naar haar telefonisch onderhoud van 10 september 1997 met het gemeentebestuur, tijdens hetwelk haar werd meegedeeld dat aan de tussenkomende partij een bouwvergunning werd verleend;

Overwegende dat de eerste verwerende partij een exceptie van onbevoegdheid "ratione materiae", opwerpt, waarin zij voorhoudt dat de Raad van State onbevoegd zou zijn om zich uit te spreken over de vordering tot schorsing van het bestreden besluit, omdat het werkelijk voorwerp van het verzoek tot schorsing betrekking zou hebben op de "vrijwaring van de subjectieve rechten van verzoekende partijen op uitzichten, op

het evenwicht tussen de naburige erven en op privacy, waarvoor de burgerlijke rechtbanken met uitsluiting van (de) Raad bevoegd zijn"; dat zij daaraan toevoegt :

"(...)

De vermeende schending van deze subjectieve rechten loopt trouwens als een rode draad doorheen het verzoekschrift en wordt in praktisch alle in het verzoekschrift aangehaalde middelen aangevoerd.

Verwerende partij leidt hieruit terecht af dat verzoekende partijen met hun verzoekschrift werkelijk tot doel hebben een geschil aan Uw Raad voor te leggen betreffende de vermeende aantasting van hun subjectieve rechten door verwerende partij;

Uw Raad is bijgevolg onbevoegd om zich over de vordering tot schorsing van het bestreden besluit uit te spreken";

Overwegende dat het voorwerp van het beroep tot schorsing een beslissing van een administratieve overheid is; dat de door verzoeksters ontwikkelde middelen van stedenbouwkundige aard zijn en niet zijn afgeleid uit de schending van subjectieve rechten; dat de toetsing van een vergund bouwwerk aan de eisen van een goede plaatselijke aanleg noodzakelijk een afweging van wederzijdse belangen van de aanpalende erven impliceert; dat bij zulke afweging aspecten als bescherming van de privacy aan bod komen; dat de omstandigheid dat verzoeksters doen gelden dat het bestreden bouwwerk hun privacy in het gedrang brengt, op zichzelf geenszins tot gevolg heeft dat zij in wezen de schending van een subjectief recht inroepen en dat het werkelijke voorwerp van het geschil de schending van een dergelijk recht betreft; dat het betoog van verzoeksters dat de bestreden bouwvergunning hun "privacy en woongenot" ontnemt, betrekking heeft op het nadeel, en uit dergelijk argument niet valt af te leiden dat de overheidsbeslissing die het aldus omschreven nadeel berokkent, niet het voorwerp van het geschil zou zijn; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat de eerste verwerende partij, daarin bijgetreden door de tussenkommende partij, opwerpt dat de vordering tot schorsing laattijdig is, omdat de bestreden beslissing reeds dateert van 6 augustus 1997 en verzoeksters pas op 7 november 1997 een verzoekschrift tot schorsing van het bestreden besluit hebben ingediend; dat zij doet gelden dat "op de burger de plicht (rust) waakzaam te zijn, indien geen verplichting tot bekendmaking of betekening bestaat"; dat "zodra een derde op de hoogte is van het bestaan van een bouwvergunning of kan vermoeden dat er één is afgeleverd, hij het nodige moet doen om ervan kennis te nemen", dat "verzoekende partijen (na)laten (...) in hun verzoekschrift mee te delen wanneer zij precies kennis kregen van de vergunning, laat staan dat zij waarschijnlijk maken dat zij er niet eerder kennis moesten van genomen hebben, gelet op de voorgeschiedenis van dit dossier dat verzoekende partijen van bij het begin op de voet hebben gevolgd", en dat "men er bijgevolg (mag) van uitgaan dat verzoekende partijen de zaak sinds juni 1997 met argusogen hebben gevolgd; dat uit het voorgaande blijkt dat het verzoekschrift tot schorsing laattijdig werd ingediend";

Overwegende dat, aangezien bouwvergunningen noch bekendgemaakt, noch aan derden betekend dienen te worden, de termijn waarbinnen dezen daartegen met een annulatieberoep -en derhalve ook met een vordering tot schorsing- kunnen opkomen, ingaat met de dag waarop zij kennis hebben van de vergunning of er ten gemeentehuize kennis van hebben kunnen nemen, gebruik makend van de mogelijkheid die hen krachtens artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 oktober 1971 tot uitvoering van artikel 63 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, thans artikel 63 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, wordt geboden om er aldaar inzage van te nemen;

dat het zaak is van de partij die aanvoert dat de verzoekende partijen kennis hadden van de bestreden bestuurshandeling, het bewijs daarvan te leveren; dat, wanneer voor dit bewijs vermoedens worden aangewend, deze moeten zijn afgeleid uit concrete gegevens die naar recht en redelijkheid geen twijfel laten bestaan; dat, in tegenstelling tot hetgeen de eerste verwerende partij stelt, twijfel in het voordeel van verzoeksters moet worden uitgelegd; dat het indienen van bezwaarschriften en het hebben van een telefonisch contact enkel aantonen dat verzoeksters het verloop van de bouw aanvraag hebben gevolgd, niet dat zij wisten wanneer de bouwvergunning werd verleend; dat op derden belanghebbenden niet de verplichting rust, bij ontstentenis van uitvoering van werken waarvoor de bouwvergunning werd aangevraagd, zich op regelmatige tijdstippen naar het gemeentehuis te begeven om te informeren of de gevraagde vergunning reeds werd afgegeven; dat de eerste verwerende partij vooralsnog geen bewijskrachtige gegevens bijbrengt waaruit blijkt dat verzoeksters meer dan 60 dagen vóór het instellen van de vordering tot schorsing kennis hadden van het bestreden besluit; dat integendeel uit voornoemd telefonisch onderhoud, dat eerste verzoekster voerde met het gemeentebestuur en uit haar aangetekende brief van 30 september 1997, blijkt dat verzoeksters waakzaam zijn geweest en dat zij tijdig, met name op 7 november 1997, een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit hebben ingediend; dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid in de huidige stand van de procedure niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat de tussenkomen partij een exceptie opwerpt in verband met de beweerde onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, aangezien volgens voornoemde partij tweede verzoekster niet doet blijken van het rechtens vereiste belang;

Overwegende dat tweede verzoekster in de onmiddellijke buurt woont van het vergunde bouwproject, zodat zij hierdoor alleen reeds getuigt van het rechtens vereiste belang; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste in artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoeksters in een eerste middel de schending aanvoeren van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996 en van het bijzonder plan van aanleg "Centrum" van Liedekerke, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 5 juni 1957;

Overwegende dat verzoeksters in dit verband onder meer betogen dat door het college van burgemeester en schepenen bij beslissing van 8 maart 1997 aan de gemachtigde ambtenaar een afwijking van voornoemd bijzonder plan van aanleg werd gevraagd; dat deze gevraagde afwijking enkel betrekking had op de bouwdiepte van het hoofdgebouw en wel van 8 m tot 12 m over een breedte van ongeveer 9 m langs de Opperstraat en ongeveer 3 m langs de Molenstraat; dat de gemachtigde ambtenaar de afwijking voor de bouwdiepte op de eerste verdieping van 8 m naar 12 m heeft verleend; dat de bouwvergunning werd verleend door het bestreden besluit en gepaard ging met deze verleende afwijking; dat verzoeksters verder

stellen dat "noch door de gemachtigde ambtenaar, noch door de (eerste) verwerende partij werd onderzocht of het bouwwerk, na het verlenen van deze afwijking, wel degelijk voldoet aan de andere voorschriften van het BPA"; dat zij daaraan toevoegen dat "nochtans blijkt dat de afwijking van de voorschriften van het BPA enkel wordt verleend voor de bouwdiepte op de eerste verdieping terwijl door het bestreden besluit houdende toekenning van de bouwvergunning ook nog andere voorschriften van het BPA worden geschonden, waarvoor geen afwijking werd gevraagd, noch verleend", dat aldus, "in de mate dat daardoor het bestreden besluit een bouwvergunning aflevert die in strijd is met de voorschriften van het BPA, het bestreden besluit onwettig is, aangezien de bepalingen van het BPA bindende en verordenende kracht bezitten krachtens artikel 2 van het decreet ruimtelijke ordening";

Overwegende dat volgens verzoeksters het bestreden besluit een schending inhoudt van de voorschriften van het bijzonder plan van aanleg, onder meer om volgende redenen :

"Volgens de grafische voorstelling van het plan zelf en de daarbij horende legende, is er voor het betrokken perceel zowel langs de Molenstraat als langs de Opperstraat, slechts een gebouw met maximum één verdieping toegestaan.

Er blijkt echter uit de bouwplannen die werden ingediend bij de bouwvergunningsaanvraag dat het gaat om de verbouwing van een winkel en woning met garage tot een winkel en meerdere appartementen. De constructie zou meerdere verdiepingen hebben, wat in strijd is met de aanduidingen op het plan van het BPA.

(...)

In casu zou het vergunde bouwwerk geen verhoging van de kroonlijsthoogte inhouden, maar worden de bovenste verdiepingen gebouwd in een uitsprong van het dak. Door deze kunstgreep werd geprobeerd de planvoorschriften met betrekking tot het aantal toegelaten verdiepingen te ontwijken. Nochtans blijkt uit de beslissing van de gemachtigde ambtenaar van 8 oktober 1993 dat het creëren van bijkomende verdiepingen niet in overeenstemming is met het BPA

en de goede uitbouw van de plaats schaadt omwille van onvoldoende aansluiting met de aanpalende gebouwen.

(...)

In de mate dat de voorgenomen constructie waarvoor een bouwvergunning werd verleend meer dan één verdieping bevat, is het bestreden besluit aldus strijdig met de bepalingen van het BPA en vormt bijgevolg een schending van het decreet ruimtelijke ordening";

Overwegende dat op het eerste gezicht voornoemd eerste onderdeel van het eerste middel ernstig is, omdat het steun vindt in de stukken van het administratief dossier en in de aanduidingen op het voormeld bijzonder plan van aanleg; dat in de huidige stand van de rechtspleging, de door de verwerende partijen neergelegde nota's geen relevante argumentatie lijken te bevatten betreffende dit eerste onderdeel; dat hetzelfde geldt voor het door de tussenkomende partij neergelegd verzoekschrift in vrijwillige tussenkomst;

Overwegende dat verzoeksters in een tweede onderdeel van het eerste middel het volgende aanvoeren :

"(...)

De gemachtigde ambtenaar verleende slechts de afwijking voor de bouwdiepte van 8 meter naar 12 meter voor de eerste verdieping.

Los van het feit dat de bijkomende verdiepingen krachtens de voorschriften van het BPA niet toegestaan zijn, werd bovendien voor deze bijkomende verdiepingen geen afwijking aangevraagd wat betreft de bouwdiepte. Nochtans werd door het bestreden besluit een bouwvergunning verleend voor deze bijkomende verdiepingen met een bouwdiepte tot 12 meter.

In de mate dat voor deze hogere verdiepingen geen afwijking is toegestaan wat betreft de bouwdiepte terwijl deze toch tot 12 meter komen, vormt het bestreden besluit een schending van de voorschriften van het BPA en bijgevolg van het decreet Ruimtelijke Ordening";

Overwegende dat de ernst van het tweede onderdeel van het eerste middel blijkt uit de inhoud zelf van de beslissing van 1 augustus 1997 van de

gemachtigde ambtenaar, waarbij op voorstel van het college van burgemeester en schepenen van 8 maart 1997, een afwijking werd toegestaan van het bijzonder plan van aanleg nr. 1 "Centrum", goedgekeurd bij koninklijk besluit van 5 mei 1957; dat deze afwijking, waarnaar in het bestreden besluit wordt verwezen, als volgt luidt :

"De ingediende aanvraag tot afwijking van de voorschriften van het bijzonder plan van aanleg voorziet in het vergroten van de bouwdiepte op de eerste verdieping van 8 meter naar 12 meter";

Overwegende dat verzoeksters in een derde onderdeel van het eerste middel het volgende aanvoeren :

"3. Het bestendigen of scheppen van een blinde zijgevel.

Artikel 16 in fine van het BPA stelt uitdrukkelijk :

In geen geval zal het oprichten van een nieuwe constructie een blinde zijgevel bestendigen of scheppen.

Nochtans blijkt dat het bestreden besluit een bouwvergunning verleent voor een constructie waarbij een dergelijke blinde muur zal worden bestendigd en uitgebreid zowel ter hoogte van de grenslijn met het perceel van eerste verzoekende partij als op de grenslijn van tweede verzoekende partij.

Bijgevolg schendt het bestreden besluit artikel 16 in fine van het BPA en vormt aldus een schending van het decreet Ruimtelijke Ordening";

Overwegende dat uit de voorgelegde bouwplannen blijkt dat ook dit onderdeel ernstig is en dat de vraag mag worden gesteld waarop de eerste verwerende partij zich steunt om te beweren dat "de bouwdiepte voor de hoofdgebouwen (...) nu overal 12 meter (bedraagt)", om daaruit af te leiden dat er immers "geen gevaar (is) voor bestendiging van de zijgevel aan de zijde van de Molenstraat, vermits de toegelaten verlenging van de bouwdiepte tot gevolg heeft dat de strook voor gesloten bebouwing ter hoogte van het hoekperceel aansluit op de bouwdiepte van de strook voor gesloten bebouwing ter

hoogte van de percelen van verzoekende partijen in de Molenstraat (...)"

Overwegende dat verzoeksters in een vierde onderdeel van het eerste middel de bepaling van artikel 18 van het vigerende bijzonder plan van aanleg aanhalen, die luidt als volgt :

"De aanhorigheden zullen hoogstens 3,25 meter hoogte hebben, het plat dak inbegrepen, en gemeten van op het peil van het gelijkvloers";

dat zij op het eerste gezicht op goede gronden aanvoeren dat door de globale bouwdiepte van het hoofdgebouw te brengen van 8 naar 12 m, de aanhorigheden worden gewijzigd tot hoofdgebouw; dat zij daaraan toevoegen dat het om de verbouwing van een winkel en woning met garage tot winkel en appartementen zonder garage gaat, waardoor het volledige perceel, en dus ook de koer en de tuin (worden) volgebouwd met een gebouw omvattende een winkel en 6 appartementen; dat zij er tenslotte terecht lijken op te wijzen dat "de delen van de percelen die voordien de functie hadden van aanhorigheden, nu de functie (hebben) van hoofdgebouw"; dat, aldus verzoeksters, er "nochtans (...) in het BPA verschillende bepalingen (zijn) opgenomen naargelang het gaat om een hoofdgebouw of aanhorigheden" en dat op die manier "de voorschriften voor aanhorigheden worden ontweken, zoals artikel 18 van het BPA dat slechts een hoogte van 3,25 meter voorziet voor de gebouwen op de strook voor aanhorigheden (...)";

Overwegende dat de tussenkomende partij in de door haar ingediende bouwaanvragen, vaag en onduidelijk blijft, betreffende het werkelijke voorwerp ervan; dat deze overweging geldt voor wat betreft het aantal verdiepingen, de precieze bouwwijze, de bouwdiepte, de bebouwde oppervlakte en de exacte bestemming van de werken waarvoor reeds 4 bouwaanvragen werden ingediend;

Overwegende dat het vierde onderdeel van het eerste middel ernstig is;

Overwegende dat, wat de tweede in artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, eerste verzoekster op goede gronden aanvoert dat "door de onmiddellijke uitvoering van het bestreden besluit (...haar) tuin (...) gedeeltelijk (zou) worden begrensd door een blinde muur en gedeeltelijk door een omvangrijk gebouw met meerdere flats, waarvan er minstens 6 een direct uitzicht hebben op haar woning (...) en haar tuin, (en dat) niet alleen daardoor (haar) privacy (...) op ernstige wijze wordt geschonden, maar (...) bovendien het grootste gedeelte van het zonlicht uit haar woning en tuin (zou) worden afgenomen"; dat op even goede gronden tweede verzoekster betoogt dat de onmiddellijke uitvoering van de bouwwerken, de achterkoer van haar woning zou begrenzen door een blinde muur, "die over de gehele diepte van het erf (...) zou reiken tot 12 meter hoog tot aan de nok van het dak van het vergunde bouwwerk, (en dat) niet alleen (...) daardoor al het zonlicht uit haar woning en koer (zou) worden weggenomen, maar (...) ook het uitzicht vanuit haar woning en koer in belangrijke mate (zou) worden belemmerd"; dat voormelde nadelen ernstig zijn en tevens moeilijk te herstellen;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit toe te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. FRIMAU in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 6 augustus 1997 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Liedekerke waarbij aan de n.v. FRIMAU de bouwvergunning wordt verleend voor het "verbouwen van een winkel + woning tot winkel + appartementen" op een perceel gelegen te Liedekerke, Opperstraat-Molenstraat, kadastraal bekend Sectie C, nr. 507 z.

Artikel 3.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig juni 1900 achtennegentig, door :

de H. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. WIJNANTS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

D. MOONS.